

MOKOMOJI PRIEMONĖ NR. 4

IQBALO MASIHO ISTORIJA

Šaltinis: [MORALINIAI DIDVYRIA!](#)

XX a. paskutinio dešimtmečio viduryje gabus berniukas visą pasaulį privertė susimąstyti apie vaikų vergovę. Iqbal Masiho gyvybė nutrūko jam nesulaukus 13 metų, tačiau jo tvirtos ir iškalbingos kalbos padarė jį pavyzdžiu sekti tūkstančius priverstinį darbą dirbančių ir vergais laikomų vaikų. Jis ugdė sąmoningumą ir skatino švietimą, kad ir kiti žmonės galėtų kovoti už savo teises ir nutraukti neteisybę viso pasaulio vargo fabrikuose.

Iqbalas Masihas gimė 1983 m. Maridke, varganame Pakistano miestelyje netoli Lahoro. Jo šeima buvo įsiskolinusi ir jo tėvas Saifas Masihas nusprendė ją palikti kai Iqbalas dar buvo mažas. Kai Iqbalui buvo ketveri, jo motinai Inayat prireikė pinigų jo vyresnio brolio vestuvėms. Kadangi šeima jau buvo įsiskolinusi, motina Iqbal vardu pinigų pasiskolino iš vietos verslininko. Tačiau kai po dviejų metų skola dar nebuvo gražinta, motina buvo priversta Iqbalą „paskolinti“ kaip darbininką, kad jis padengtų skolą.

Iqbalas tapo vienu iš daugelio kilimų pramonėje priverstinį darbą dirbančių vaikų. Nepaisant to, kad Iqbalas dirbo 14 valandų per dieną, jis niekada neuždirbo pakankamai pinigų, kad galėtų gražinti skolą ir padengti savo „pameistrystės“ įrankių ir maisto kainą, baudas už klaidas ar didėjančias palūkanas. Nors buvo laikoma, kad jis buvo „sugaržytas skolos“, iš tikrųjų jis buvo vienas iš milijonų kitų vaikų, kuriuos darbdaviai pavertė savo vergais ir kurie neturėjo vilties užsidirbti pakankamai, kad atgautų laisvę. Pakistane priverstinis, vaikų ir vergų darbas buvo draudžiamas. Tačiau jis klestėjo dėl korumpuotos vyriausybės ir policijos, kuri gyveno iš vietos verslininkų duodamų kyšių.

„Vaikai rankose turėtų laikyti pieštukus, o ne įrankius“ – Iqbalas Masihas

Kai Iqbalui sukako 10 metų, jis nusprendė pabėgti. Jis dirbo karštose, perpildytose patalpose, kuriose buvo daug vilnos dulkių, jį daugybę kartų plakė, mušė ir pjaustė, kai tik jis sulėtindavo darbą. Iqbalas su keletu draugų pabėgo, nors dėl varganos mitybos ir fizinės veiklos trūkumo jie buvo ligoti ir silpni. Jis atbėgo į vietos policiją ir paaiškino, kaip darbdavys mušė vaikus ir juos laikė kaip vergus. Deja, policininkas labiau norėjo gauti atlygį už pabėgusio vergo suradimą ir Iqbalą grąžino jo savininkui

EUROPOS ISTORIJOS NAMAI

Arshadui. Policininko nurodymu Iqbalas buvo prirakinamas prie kilimų staklių ir Arshadas jį vėl privertė dirbti naudodamas fizinę prievartą ir marindamas badu.

Sulaukęs 12 metų Iqbalas rado būdą dalyvauti mūrininkų profesinių sąjungų surengtame Laisvės dienos minėjime. Čia Iqbalas sužinojo apie savo, kaip darbuotojo, teises ir tai, kad prieš keletą metų vergovė buvo uždrausta. Be įstatymo, kuriuo buvo uždrausta vergovė, vyriausybė panaikino visas skolas įmonėms, kad jos išlaisvintų visus savo skolininkus. Tačiau iš tikrųjų vergus paleido labai nedaug įmonių. Kai buvo paklausta, ar kas kitas norėtų pasakyti miniai kalbą, Iqbalas pasisiūlė. Išgirdęs Iqbalo istoriją vienas iš profesinės sąjungos lyderių, Ehsanas Ullahas Khanas, surengė bandymą išlaisvinti Iqbalą iš vergovės. Po ilgai trukusių įtikinėjimų, kad jo gamykla yra nelegali, Arshadas sutiko paleisti Iqbalą ir kitus vergavusius vaikus.

Dvylikametis Iqbalas tapo garsiu Pakistano kovos su vergove judėjimo lyderiu. Jis lankė anksčiau vergavusiems vaikams skirtą Išlaisvinimo nuo priverstinio darbo fronto (angl. BLLF) mokyklą, ir ketverių metų programą greitai baigė per dvejus metus. Vis geriau suprasdamas darbo teisę ir žmogaus teises, jis pradėjo reikštis kaip energinga asmenybė ir kalbėti vergais paverstų darbininkų vardu. Jis slapta patekdavo į gamyklas ir klausinėdavo vaikų apie jų patirtį ir ar jie buvo vergai. Nors ši veikla buvo labai pavojinga, dėl prastos mitybos ir sulėtėjusio augimo jis atrodė kaip šešiametis ir retai buvo laikomas grėsmingu.

Suvaržytų darbuotojų išlaisvinimo frontas Pakistane jį siuntė kalbėti įmonėse ir demonstracijose visur, kur tik buvo žinoma apie gyvavusią suvaržytą vergiją. Iqbalas buvo stipri asmenybė ir mokė vergais paverstus darbininkus bei skatino juos pabėgti. Nepaisydamas to, kad gyventojų bendruomenėse dominavusios organizuotos verslo mafijos jam grasino mirtimi, jis ir toliau užtikrintai ir iškalbingai pasmerkdamas jų veiklą. Manoma, kad tais metais po to, kai dalyvavo demonstracijose, išklausė kalbas ir apsilankė Suvaržytų darbuotojų išlaisvinimo fronto susirinkimuose, nuo savo savininkų pabėgo daugiau nei 3 000 vaikų.

Dėl to, kad Iqbalas Masiho istorija buvo labai įtaigi, jis pradėjo keliauti ir į kitas šalis, nešdamas žinią apie vergaujančius vaikus ir ragindamas juos išlaisvinti. Visur, kur tik apsilankė, jis įkvėpė ir kitus žmones (ypač vaikus) įsitraukti į kovą su vaikų vergove.

„Norėčiau padaryti tai, ką padarė Abrahamas Lincolnas... Norėčiau tai padaryti Pakistane“ – Iqbalas Masihas

Po to, kai 1994 m. gruodžio mėn. Iqbalas apsilankė ir sakė kalbas Jungtinėse Valstijose, jis grįžo namo į Pakistaną. Kelis paskutinius savo gyvenimo mėnesius jis lankė mokyklą tikėdamasis tapti teisininku ir kovoti suvaržytų darbininkų vardu.

1995 m. balandžio mėn. Iqbalas buvo nušautas į nugarą. Jis tą dieną po pamaldų su keletu draugų dviračiu važiavo namo.

Oficialioje policijos ataskaitoje teigiama, kad šūvį netyčia paleido vietos ūkininkas Ashrafas Hero. Policija teigė, kad po kelias valandas trukusio kankinimo jis prisipažino, kad tai buvo nelaimingas atsitikimas. Kadangi Iqbalas buvo garsus vietos kilimų gamintojų mafijos priešas, Pakistano žmogaus teisių komisija pradėjo tirti šią žmogžudystę, tačiau ji greitai sutiko su policijos versija. Nepaisant oficialios ataskaitos, daugelis žmonių mano, kad Iqbalą Masihą nužudė policijai didelę įtaką dariusi kilimų gamintojų mafija, o Ashrafas Hero buvo neteisingai apkaltintas žmogžudyste.

EUROPOS ISTORIJOS NAMAI

Iqbalas Masihas yra mūsų didvyris, nes jis ėmėsi drąsių veiksmų kovodamas už vergaujančius vaikus ir priverstinius darbininkus Pakistane ir visame pasaulyje. Nors jo gyvenimas buvo trumpas, jo siūsta uždeganti ir galinga žinia paskatino tūkstančius žmonių siekti laisvės ir dar daugiau žmonių visame pasaulyje įkvėpė prisijungti prie jo darbo. Manoma, kad šiuo metu Pakistane vis dar yra 75 000 vergų. Vieną organizaciją, pavadintą „[Free the Children](#)“, įkūrė Iqbalo istoriją išgirdęs ir norintis padėti siekti pokyčių jaunuolis iš Kanados Craigas Kielburgeris.

Šaltinis: [MORALINIAI DIDVYRIAI](#), parengė J. Kile, paskutinį kartą atnaujinta 2012 m. gegužės 8 d.